

ÉN VAGYOK (5.)

Kispál Csilla

Én vagyok (5.)

Anatóliában
esik a hó.
Vastag dunyha alatt
a kis kunyhó.

Üresen áll,
mint a szívem.
Nem lakja többet
senki sem.

Pókhálót sző
benn az idő
és a homály
egyre nő.

Törmelékes
lesz a csend.
Emlékek
akadnak fenn.

Csapdába ejt
a légüres tér.
Lelkem szakálla
a földig ér.

De egyszer csak megszólít
a falon egy árva kereszt
és Egy Szó bennem
lázadozni kezd.

Feléled szellemem,
a tetszhalott
s boldogan visszhangozza:
Én Vagyok!

Forrás: www.keresztenydalok.hu